

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/175/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

164/2012. (V. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2012. május 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszát az Ó. települési Rendőrkapitányságnál személyesen terjesztette elő 2012. február 16-án. A Testülethez a Társaság a Szabadságjogokért (a továbbiakban: TASZ) képviseletében dr. D. B. 2012. március 2-án fordult kérelemmel, hogy a Testület éljen a Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. törvény 93. § (3) bekezdésében szabályozott lehetőséggel és folytasson le vizsgálatot. A kérelméhez csatolta a panaszos 2012. február 16-án kelt panaszbeadványát.

A panaszos panaszában a következőket mondta el. 2012. január 19-én 22 óra magasságában négy rendőr rontott be a házába, és ott szó nélkül házkutatást tartottak. A házban mindent felforgattak, majd közölték a panaszossal, hogy ne merjen elaludni, mert még visszatérnek, azonban végül nem jöttek vissza. A házkutatást S. L. körzeti megbízott végezte társával.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos megalázkodónak tartja, hogy a rendőrök a késő esti órákban, tájékoztatás nélkül kutatták át a házát és kérték, hogy ne menjen aludni. Hozzátette, hogy semmit nem követett el, a házkutatás alatt nem tanúsított ellenállást, ezért nem érti, hogy a rendőrök miért nem tájékoztatták az intézkedés okáról. Később kiderült, hogy rablás történt a faluban, és a rendőrök az elkövetőt keresték, azonban a panaszos véleménye szerint ez a tény nem mentesíti a rendőröket az alól, hogy nem viselkedtek emberségesen, valamint megjegyzi még, hogy a rendőrök csak a romák házait kutatták át.

A panaszos előadta továbbá, hogy 2012. január 24-én a háza előtt állt és köpött egyet. Az éppen ott járőröző rendőr 5000 Ft helyszíni bírságot szabott ki vele szemben a közterület szennyezése miatt. A panaszost ez felháborítja, hiszen ismeretei alapján a saját kapualja nem minősül közterületnek. Szintén egy másik napon azért büntették meg a rendőrök, mert nem a kijelölt helyen, zebrán ment át az út egyik oldaláról a másikra. A panaszos megjegyzi, hogy erre nem volt lehetősége, hiszen S. település egy kb. 600 fős település, ahol sehol nincs zebra.

A panaszos elmondta, hogy az elmúlt öt hónapban mintegy 500.000 Ft. pénzbírsága gyűlt össze abból, hogy nem tud bejelentkezni abba a házba, ahol él, mert hiába vette meg, nem rendeztek a papírjai és az önkormányzat sem tud segíteni. A bejelentett lakcíméről a fenti okokból nem tudja átjelenteni magát. Véleménye szerint méltánytalan és megalázó a rendőrök részéről az a gyakorlat, hogy annak ellenére, hogy tudják, miért hiúsul meg folyamatosan a panaszos házába történő bejelentkezés, újra és újra megbírságozzák. Ezzel ellehetetlenítik az előrejutását, hiszen munka hiányában a panaszos nem képes kifizetni ennyi bírságot. A panaszos úgy gondolja, hogy akkor járnának el tisztességesen a rendőrök, ha az önkormányzattal együtt próbálnának segíteni a helyzet megoldásában. Véleménye szerint az említett bírságolások tipikus esetei a rendőrök túlkapásainak, melyek során érzékeltetik a panaszossal roma származását.

A panaszos előadta, hogy a faluban a rablás óta fokozott rendőri jelenlét volt elrendelve egészen az előző hétig annak ellenére, hogy az elkövetőket elkapták. Ezen időszak alatt indokolatlanul sokat igazoltatták a roma származású lakosságot, a panaszos szinte ki sem tudott lépni az utcára anélkül, hogy meg nem állították volna, és mondvacsínált indokokkal meg nem bírságozták volna.

A panaszos véleménye szerint a rendőrök fenti, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 39. § (1) bekezdés b) pont, a 13. § (1) bekezdés, valamint a 20. § szerinti intézkedései megvalósították az emberi méltósághoz való jogának, a magánszférához való jogának, valamint az egyenlő bánásmódhoz való jogának sérelmét. A panaszos álláspontja szerint a fenti intézkedések sértették az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt részrehajlásmentes intézkedési kötelezettséget, valamint az Rtv. 15. §-ban foglaltakat. Hozzáteszi továbbá, hogy az intézkedő rendőrök elmulasztották teljesíteni az Rtv. 23. § (2) bekezdés szerinti kötelezettségüket.

A panaszos elmondta, hogy a panasz benyújtására nyitva álló határidő rövidsége miatt nem tudott a Testületnél panasszal élni. A panaszos a fentiek alapján kéri az ügy kivizsgálását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A panaszos 2012. február 16-án írásban panasszal fordult az Ó. települési Rendőrkapitánysághoz. A benyújtott panasz tárgyában az Ó. települési Rendőrkapitányág a hatáskörébe tartozó eseményekkel kapcsolatban vizsgálatot folytatott le. A kivizsgálás során olyan tény, adat, körülmény nem merült fel, amely alapján az intézkedő rendőrökkel akár büntető, - illetve fegyelmi eljárás megindítása vált volna szükségessé. A kivizsgálás alapján 2012. március 13-án elsőfokú határozat született, amelyben a panaszos panaszát elutasították az Rtv. 93/B. § alapján.

A panaszos a rendőrség által megküldött tértivevény tanúsága szerint 2012. március 23-án átvette a postai úton kézbesített határozatot.

A rendőrségi iratok nem tartalmaztak arra vonatkozóan információt, hogy a panaszos határidőn belül, azaz 2012. április 9-ig élt-e jogorvoslati jogával, avagy a határozat jogerőre emelkedett.

A Testület ezért telefonon nyilatkoztatta az ügy előadóját arról, hogy a határozat ellen a panaszos terjesztett-e elő fellebbezést, aki elmondta, hogy fellebbezés hiányában a határozat jogerőre emelkedett.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést fogyanatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást fogyanatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos a sérelmezett eseményeket követően, 2012. február 16-án, tehát a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést fogantatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás mind a rendőri szervnél, mind a Testületnél megindult.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést fogantatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. Ezzel összefüggésben a rendőrségi panaszeljárás előadója úgy nyilatkozott, hogy a határozat ellen a panaszos nem fellebbezett, így a döntés jogerőre emelkedett.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt– hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. május 8.